

“Bucureștiul la 1900” - perimetrul Curtea Veche, acolo unde se păstrează ruinele “Curții Domnești” ridicate de vestitul domnitor Vlad Țepeș (1456-1462): aceasta reprezintă o secție a Muzeului de Istorie a Municipiului București. În apropiere este cel mai vechi edificiu al orașului rămas în picioare până acum - o biserică ridicată la sfârșitul veacului al 16 lea de domnitorul Mircea Ciobanu. În acest lăcaș, care a fost până la 1848 “**biserica de mir**” a Țării Românești, erau unși în fastuoase ceremonii domnitorii ce se urcau pe tron.

Peste drum se intră la **Hanul lui Manuc** - restaurant braserie, grădină de vară, hotel, construcție de epocă în 1808 de bogătașul armean Emanuel Mârzaian. Un păienjeniș de străzi comerciale vechi, înguste au dat veacuri la rând farmec acestui colț al capitalei. Chiar de lângă zidul Curții Domnești pornea strada Gabroveni, numele venea de la negustorii de postavuri care se aprovizionau din orașul bulgar Gabrova. Această uliță făcea legătura cu strada Lipscani - un lung șir de prăvălii de o parte și de alta, înțesate cu mărfuri provenind din Leipzig (Germania) ce rămâne sub numele de Lipsca. În veacul trecut era “Hanul cu tei”, transformat azi într-un complex de magazine, aici fiind forfota cea mai mare. Mult pitoresc are și strada Smârdan, i se spunea ulița nemțească. Aici la nr. 42 se afla **hotelul**

Concordia

, unde a fost ales în noaptea de 23 spre 24 ianuarie 1859 ca domnitor Alexandru Ioan Cuza.

Biserica Stavropoleos, cu dantelărie de piatră, odinioară și ea cu har, pe lângă biserica Zlătari, aproape de restaurantul “Carul cu bere”, renovat în stilul epocii, sculptură în lemn, vitralii.

Domnitorul C. Brâncoveanu (1688-1714), cel care a mărit curtea lui Vlad Țepeș își are mormântul în biserica Sfântul Gheorghe Nou, remarcabil monument de arhitectură.

Pe timpuri erau doamne cu rochii lungi, la braț cu domni în redingotă neagră, trăsuri, flașnete, gogoși și bragă, parade ale modei, muzică de fanfare, ziare proaspete ale vremii, deci centrul vechi al Bucureștiului trebuie să-și recapete strălucirea de altădată.

Un alt personaj pitoresc al timpului era zarzavagiul oltean cu fructe și legume proaspete.

Alte obiective în București ar fi: Ateneul Român (1888), Palatul Ghica Tei (1822), Casa Vernescu (1820), Palatul Justiției (1890-1895), Palatul CEC (1895-1900), Palatul Crețulescu, Grădina Botanică, Fântâna Miorița a arhitectului Octav Doicescu și sculptorului Milița Pătrașcu,

Memorialul Armean (1930-1935), etc.

Text: Papa Florian